

Gele Rietvink , *Lonchura flaviprymna*

De gele rietvink is weer terug van bijna weg geweest, alleen nu krijgen we door selectie van de liefhebber vaak wat afwijkende kleurtjes dan in de standaard omschreven. De interesse om deze vogelsoort te kweken was even weg, waarschijnlijk door de prijs die er nu voor wordt gevraagd is het weer interessant om ze weer te gaan kweken.

In Leerdam op de JMC en overige *Lonchuras* show zaten twee verschijningsvormen betreffende formaat en kleur. Vogels die qua formaat rond 10 - 11 cm waren en diep en warm van kleur waren (foto 3). Borstkleur was bij deze vogels meer warm bruin. Kopkleur vrij donker ongeveer vogels op de derde foto. Deze vogels zijn beoordeeld, dat de kleur niet volgens de standaard is. Volgens de standaard een terechte opmerking maar door de liefhebbers niet begrepen.

Daarnaast waren er vogels die qua kleur aardig de standaard kleur benaderde zeker de okergele tint op de borst. Het formaat van deze vogels was fors groter. Op de keurbrief stond vermeld dat deze "te groot" zijn. Dit scheidt natuurlijk verwarring. Persoonlijk denk ik dat de okerbruine kleur in combinatie met de kopkleur leidend zou moeten zijn en het formaat op de tweede plaats.

Wat zijn de problemen bij het keuren van deze vogels. We hebben allemaal een persoonlijke voorkeur. De een wil ze wat warmer van kleur, waardoor deze dus afwijkt van de standaard en de ander heeft graag een wat groter formaat wat door voeding best te realiseren is. Het probleem wat hierdoor ontstaat is dat ze erg verschillend beoordeeld worden op tentoonstellingen. Als we de vogel op foto 1, 2 en 4 bekijken zien we de lichtere kopkleur die samengaat met de lichtere okerbruine buik en flank kleur.

Bekijken we de vogels bij plaat 2 de rechter vogel en plaat 3 dan zien we dat deze warmer van kleur is en meer een bruine gloed op de borst en flanken laat zien. Tussen deze twee types ontstaat er vrijwel altijd een discussie wat is nu de goede kleur. Volgens de standaard zou het licht okerbruine type de goede kleur zijn maar de liefhebbers gaan liever voor de warmere iets meer bruine kleur. Je kunt eigenlijk alle kleurschakeringen er tussen in wel bedenken, wang en kopkleur zullen dan de doorslag moeten geven. De vraag blijft natuurlijk bestaan wat de invloed is op de kleur van de vermeende bastaardering met de bruinborstrietvink, of dit nog van invloed is op de vogels die er nu zijn.

Bekijken we vogel rechts op plaat 1 dan zien we dat er op de rug een vorm van schub tekening te zien is die we vaak ook bij bruinborst rietvinken zien. Dit moet natuurlijk zo egaal mogelijk kastanje bruin zijn. Wat de grote van rietvinken betreft moet we niet te snel oordelen, als ze een bepaalde houding

aannemen lijken ze groter dan de toegestane 10,5 cm die volgens de standaard is toegestaan. Volgens de bijbel Munias and Mannikins zou de man 105 mm en de pop 100 mm groot zijn. In Finches en Sparrows wordt de lengte als 100 mm omschreven. Ik heb een aantal vogels opgemeten en op hun rug liggend meten ze tussen de 10,5 en 11 cm.

(gele riet vink te groot)

Het is begrijpelijk dat liefhebbers het soms niet meer kunnen volgen. Op de ene show draaien ze tussen de 90 en 92 punten en op de volgende show 89 en 90 punten. Ze raken het spoor kwijt en vragen zich vertwijfeld af wie heeft er nu gelijk. De keuring van 90-92 punten of die van 89-90 punten. De waarheid licht dan in het midden zullen we maar denken. Keuren blijft nog steeds mensenwerk. Als we dan ook nog bedenken dat er ook nog de bruine gele rietvink hebben die vaak op nuance niveau van de wildkleur verschilt. De poot inplant is dan niet meer zwart maar zwartbruin. De schub tekening op de schedel vloeit dan dicht maar qua borstkleur is er weinig verschil. Dus ga er maar aanstaan, liefhebbers weten soms zelf niet dat ze de bruin mutant op het hok hebben. Maar ik zou zeggen blijf ze insturen op de Tentoonstellingen dan blijft de discussie open en kunnen je uiteindelijk bepalen wat is nu de goede kleur. Lees de standaard en de keur technische aanwijzingen nog eens door, als je deze niet bezit kun je ze downloaden van de NBVV site.

In Soest op de afgelopen eendaagse keuring zat een gele rietvink die een terugslag had in zijn genen en weer kenmerken liet zien van de bruinborst rietvink en/of bleekkop non. Het masker was daardoor op de keel en wangen bruin geworden. Deze kenmerken van het niet helemaal zuiver zijn komt vaak na een paar generaties weer spontaan tevoorschijn net als dat bij mutaties gebeurt.

Ondanks de borstkleur zoals hij bijna aan de standaard voldoet zal de kopkleur bij tekening moeten worden bestraft. Er moet ook meer op de rugdekkleur worden gelet omdat steeds meer rietvinken waaronder dus ook de gele en de bruinborstrietvink z.g.n. pareltekening op de rug vertonen die

afkomstig is van het tever doorlopen van de schedelkleur. Dit onderdeel zal afhankelijk van de ernst van de fout bij kleur-kleurregelmaten dien te worden bestraft.

(gele rietvink soest03)

(gele rietvink soest 05)

Keurtechnische aanwijzingen: Gele rietvink, Man en pop.

Gele rietvink:

De kopkleur van de gele rietvinken is nogal variabel. De voorkeur wordt gegeven aan een egale kopkleur.

De borst mag niet aftekenen tegen de buik. Hoewel de borst wat dieper van kleur is dan de buik, dient de overgang zo geleidelijk mogelijk te zijn. Een donkere borstvlek, welke duidelijk aftekent tegen een crème buik, is fout. Mogelijk is dit een terugslag van een Bruinborstrietvink voorouder, waarmee de gele rietvink, ook in de vrije natuur, vrij makkelijk bastaardeert. De kopkleur dient soepel te worden beoordeeld. Veel exemplaren tonen min of meer een schubtekening op de kop, waardoor de kleur van de kop nogal variabel is.

Gele rietvink bruin:

De kweek van deze mutant staat nog in de kinderschoenen. Een echte Lonchura kenner zal geen moeite hebben de wildvorm en de bruin mutant uit elkaar te houden. De bruin mutatie zorgt dat de schubtekening op de kop vrijwel volledig verdwijnt. Ook de minder diepe kleur van de vleugel- en staartpenen zorgen dat de bruin mutant goed herkenbaar is. In zijn geheel zal de bruine gele rietvink een nuance lichter tonen dan de wildvorm.

De borst mag niet aftekenen tegen de buik. Hoewel de borst wat dieper van kleur is dan de buik, dient de overgang zo geleidelijk mogelijk te zijn. Een donkere borstvlek, welke duidelijk aftekent tegen een crème buik, is fout. Mogelijk is dit een terugslag van een Bruinborstrietvink voorouder, waarmee de gele rietvink, ook in de vrije natuur, vrij makkelijk bastaardeert. De borst is iets donkerder van kleur is en de kleur richting pootinplant geleidelijk iets lichter wordt.

Bruine en wildkleur gele rietvink

Namens de TC JMC en overige Lonchuras

Tekst Henk de Vos

foto's Henk de Vos & Pieter v.d. Hooven